

KIS TÜKÖR

A RÉVKOMÁROMI REFORMÁTUS KERESZTYÉN EGYHÁZ HIVATALOS LAPJA

INDULJ, ISTEN NÉPE!

"...mutasd meg nékem a te útadat, hogy ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped." (2Mózes 33,13)

Az évek, évtizedek folyamán felnőt-be és gyermekbe egyaránt beleivódik a szeptember jöttével az újrakezdés gondolata. Mintha csak új esztendő-t kezdenénk, olyan erővel hat ránk a nyár végeztével, a szünet örömteli, szabad napjainak lejtáival az iskolák-puk megnyitása.

És tényleg kezdünk valamit! A gyermekek a vakáció után az iskolát, a felnőttek talán még épp az évi szabadság édeskés pillanataival eltelve, ismét beállnak a mindennapok szürkénék látott malomkövei közé...és indul minden. A reggeli forgalom nagyobb lett, az autóbuszok, vonatok zsúfoltabbak, az utcákon is több az ember. Szülők, gyerekek igyekeznek idejében eljutni a munkahelyekre, iskolákba, óvodákba.

Kezdet, elindulás vagy újraindulás...szinte teljesen mindegy. Egy viszont fontos: erő, lendület és indulat kell hozzá. Egy olyan indulat, amely azt mondhatja ki velünk, hogy: „van értelme, van célja ennek a sokszor körforgásszerűnek tűnő életnek”. Van értelme a reggeli felkelésnek és az esti elalvásnak, a gyermekek felnevelésének, útbaigazításának, az óvodába cipelésüknek, iskolába járatásuknak, munkahelyi és otthoni munkáknak. S jó, ha mindezek értelme nem csak arra irányul, hogy életünket a saját magunk által elképzelt boldogságban, bőségben és elégedettségben tudjuk leélni! Hanem kell egy felemelőbb, egy szívet-lelket megörvendeztető, az örökkévalóság jó ízét terjesztő cél. Izrael pusztában vándorló népe is hasonló helyzetben volt, mint mi vagyunk. A vándorélet

kegyelemkenye-

rét ették, a meghasadt szikla vizét itták, s mindez szürkéségnék tűnt számukra, nem feljete még el Egyiptom pompáját és ragyogását. Bizony, sokszor visszavágytak!

Pedig a mindennapok sivatagi szürkésége egy teljesen új élet előjelét hordozta magán. Azt, hogy Isten új életet, új jövődőt készít számukra. Isten Mózes felhívja magához a Sínai-hegyre, elébe adja az új élet törvényeit. S míg Mózes Istennel beszél, addig a régi élet utáni vágy feltámad a nép szívében, és aranyborjút készítenek maguknak, mert játsszani akarnak: táncolni, vigadozni, mulatni, semmit sem csinálni, a saját maguk által jónak tartott dolgokat mívelni. És hirtelen valami eltörik, meghasad, megromlik, megváltozik. Isten haragra lobban, büntetése kiárad a népre. Igazsága és hűsége megmarad, mert továbbküldi a népet Mózesel az élen az ígéret

földje felé, de a legnagyobb büntetés az, hogy az Úr maga nem megy velük.

Ezt meghallva Mózes, elkezd imádkozni. Imájában bocsánatért könyörög, és a közbenjáró szerepére vállalkozik Isten és a nép között. Teljes őszinteséggel tárja az Úr elé óhaját: „...mutasd meg nékem a te útadat, hogy ismerjelek meg téged, hogy kedvet találhassak előtted. És gondold meg, hogy e nép a te néped.”

Mózes tudja, hogy Isten mélyebb ismerete az, ami segíthet abban, hogy se ő, se pedig a nép ne tegye azt, ami utálatos előtte. És teljesen értelmetlen dolog egy ilyen nagy útra indulni, az ígéret földjét elfoglalni akkor, ha a teremő és megtartó Isten nem megy velük. Hiába van akkor elindulás, hiába van lendület, hiába van vágyakozás egy új élet után, ha maga az élet Ura nincs jelen. Nélküle semmiképpen sem érnek célba, nem lesz a népnek jövője.

Életünk minden elindulásához ez kell! Az élet Ura ad erőt, lendületet, áldott jelenléte azt tudatja velünk, hogy a mindennapok szürkéségében jelzéseket ad az örökkévalóságból, amikre mi bátran építhetünk. Elküldte hozzánk Jézust, egyszülött Fiát, akinek élete, munkája, szavai a legesodátosabb jelzések arról a kegyelemről, amellyel Isten a föld parányi emberét át akarja ölelni, és az örökkévalóságba akarja emelni.

(folyt. a 3. oldalon)

**Aki Istent feladja, az kioltja a napot,
hogy lámpával vándoroljon tovább.**

Ch. Morgenstern

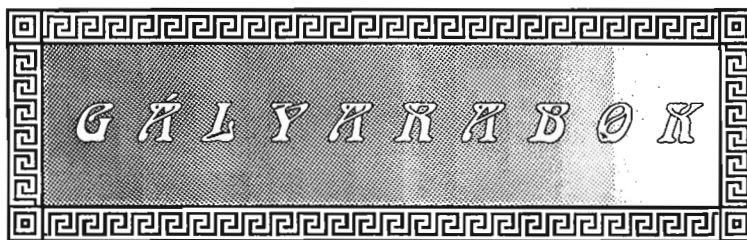
Magyar református múltunkról való gondolkodásunkban széttagolt mozaikként élnek egymás mellett ismereteink. Kevesen tudják, hogy a protestáns felekezetek a reformációtól a 19. sz.

második feléig nem élvezhettek teljes egyenlőséget a római katolikus egyházzal az országon belül. Mivel az emberi gondolkodásra az a jellemző, hogy a múltat úgy tekint, mint ami többé-kevésbé olyan, mint a jelen, s ehhez képest módosít az adott korról való ismeretek kiegészítésével, nem gondolnánk, hogy a presbitériumok is csak az utolsó száz évben alakultak meg minden egyes egyházközségben, és a közös egyházszervezetben működő egységes magyar református egyház is alig néhány évtizedig állhatott fenn. Tudunk különféle békékről, rendeletekről, melyek azt sugallják, hogy kiadásuk után megnyugtatóan megoldódott több felekezet egymás mellett élése, közben pedig csak egy-egy tarthatatlan állapoton történt némi kiigazítás, engedmény.

A magyar protestantizmus, és azon belül a református egyház élni akarásának nehéz időszakait sem bemutatni, sem felsorolni egy cikkben nem lehet, ezért vizsgáljunk meg egy bizonyos korszakot, s ezen belül egy kimelt eseményt, s így emlékezzünk meg a reformációról! Majd fél évszázadig (1657–1705) tartott I. Lipót királysága. Ebben az időben a Habsburg-ház haderejét, diplomáciáját lekötötték nyugati hatalmi törekvései. Magyarország ügyeire a lehető legkevesebb erőt kívánta fordítani. A törökkel nem kívánt harcba bocsátkozni, a végvárakra idegen katonákat vezényelt, hogy féken tartsa a magyarságot. A teljes egységesítés útjában álló protestánsokat pedig végleg fel akarta számolni. A kibontakozó abszolutizmus egyformán fenyegette a magyar nemzeti önállóságot s a protestánsok vallási életét. Ebben az időszakban napirenden voltak a templomfoglalások, lelkész-elűzések, hívek háborgatása, bebörtönzése, római katolikus vallásra való átkényszerítése, jobbágyság földesúri birtokokról való világgá kergetése. 1671-től 1681-ig tartott az ún. gyászévtized, melynek nemzetközi felháborodást kiváltó intézkedése 40 (egyes történetírók szerint 41) protestáns prédikátor gályarabságra hurcolása.

1673-ban 33 lelkészt és tanítót (köztük csak egy reformátust) idéztek Pozsonyba, a felvidéki vármegyékbeli és bányavárosokból, Szelepcsényi György prímás elnöke alatt működő vésztörvényszék elé, mely nem papi személyek fölött már azelőtt is fűlkezett. A vád három tárgykörben körvolalazódott:

1. Felségsértés

A nápolyi gályára lelancolt prédikátorok és tanítók névsora:
 Sellyei István pápai püspök-lelkész,
 Kocsi Csörgő Balint pápai professzor,
 Harsányi István rimaszombati,
 Czeglédi Péter lévai,
 Bátorfeszti István veszprémi,
 Sajószentpéteri Márton hetényi,
 Alistáli György szőnyi,
 Füleki István náprádi,
 Kálnai Péter putnoki,
 Karaszynai Mihály keleméri,
 Komáromi Sulye István ácsi,
 Köpeczi Balázs székelyi,
 Kőrmendi György barsi,
 Otrókási Ferenc rimaszécsi,
 Szalóczi Mihály zubogyi,
 Szilvási István császári.

Szodói Balogh András sárosi,
 Szomódi János szendi,
 Ujvári János mezőcséri,
 Jablonczay János belvai református lelkészek és
 Simonyi Péter simonyi református tanítók,
 Borhidai Miklós szentandrási,
 Bugány Miklós sajógömöri,
 Leporini Miklós poltári,
 Nikléczi Boldizsár alsósztrégovai,
 Nikléczi Sámuel újbányai,
 Türoczai Véghe András füleki,
 Zsedényi István gördicsi evangélikus lelkészek,
 Paulovics Mihály türocszentmártoni és Steller Tamás besztece-bányai evangélikus tanítók.

büntetéssel fenyegették őket. Felmentésüket is kilátásba helyezték, ha kötelezvényt (reverzálist) adnak, hogy átérnek a római katolikus egyházba, vagy lemondanak hivatalukról, esetleg önkéntes száműzetésbe mennek.

A tárgyalás vége az lett, hogy a megjelentek közül egy félelmében áttért, a többiek pedig a másik két kiutat választották. Ezen a sikeren felbuzdulva, 1674-ben újra összeült a törvényszék, s beidézték az ország összes protestáns lelkészét és tanítóját. A török hódoltság területeiről nem jelentek meg a beidéztettek, a teljes felszámolás lehetősége már az első lépésnél meghíusult. A törvényszéken megjelentek azonban így is sokan voltak, a Dunántúl és Felső-Magyarország kb. 400

lelkésze, tanítója (köztük mintegy 60 református). A vádak az előző év próbaperével megegyezők voltak. A halálos ítélet hamar megszületett, hiszen a vádlók és a bírák ugyanazok voltak, s az alig egy hónapos tárgyalási idő eleve kizárta az érdemi tárgyalás lehetőségét. Az ítéletet ijesztésnek szánták, mert az előző évi gyakorlattal megegyezően, a megmenekülés lehetősége is fennállt, ha katolizáltak, disszidáltak vagy fel-

függesztek tanítóit, ill. lelkészeit. A ténykedésüket. Az ígéret komoly volt, az elítéltek fele megtörve és életét féltve aláírta a háromféle kötelezvény valamelyikét. A többiek az ország hat különböző várfogságába kerültek, ahol sáncmunkát, útéptést s más nehéz munkát végeztek velük. Volt, aki megbetegedett, meghalt, megszökött vagy megtört. Gróf Kollonics Lipót esztergomi érsek vetette föl azt a gondolatot, hogy a magyar jogban addig ismeretlen megoldást választván adják el őket gályarabnak. 1675 márciusában a még börtönben levők közül 41-et Ausztrián át Triesztbe hajtottak, onnan pedig a tengeren Nápolyba szállították, s ott eladták őket a gályára evezőhúzó raboknak fejenként 50 db aranyért. A hajókra 30-an kerültek 1675 májusában, a többi útközben meghalt, megszökött, vagy Triesztben és Buccariban börtönben maradt.

Több külföldi protestáns hatalom sikertelen közbenjárása után a Lipóttal politikai és hadi szövetségben álló Németalföld (Hollandia) Bécsben székelő követe, Hamel Bruininx Gellért érte el, hogy érdemi tárgyalások sorozata jöhetett létre a két ország között a protestáns gályarabokért. Lipót tanácsosai nem ígértek többet, mint amit már Pozsony-

2. Hazatérés (törökkel való cimboraság)

3. A római katolikus vallás megértése, ill. gyalázása
 Érdemi tárgyalás nem volt, kínzással és halál-

ban is el akartak érní, a felmentés valamelyikébe való beleegyezést. A száműzetésben maradási biztosító és szabadságot adó aláírást Hamel Bruininx írta alá helyettük. A másik feltétel a fejenkénti 50 arany kifizetése volt, mely együtt igen nagy összegnek számított. Ennek előteremtését a svájci Welz-testvérek vállalták. 1676. február 11-én érkezett el számukra a szabadulás napja, amikor is a holland hajóhaddal Nápolyban horgonyzó de Ruyter Mihály tengernagy vette fel hajójára a megszabadultakat. A megszabadult gályarabok később elbeszélték, hogy mikor a tengernagy meglátta a szegény, megkínzott, megnyomorodott férfiakat, így szólt: „Sok győzelmet vívtam életemben minden rendű ellenségeim felett, de ez az én legfényesebb diadalom, mellyel Krisztusnak ártatlan szolgáit az elviselhetetlen terhek alól kiszabadítottam.” S amikor Harsányi István rimaszombati református lelkész társai nevében meg akarta köszönni de Ruyternek a kiszabadítást, így szólt hozzá: „Nem szükséges, hogy a mi jóakaratumnak köszönjed, mi itt éppen csak eszközei voltunk az Istennek, Istennek adjatok hálát, Ő a ti szabadságotok szerzője.” De Harsányi ezzel válaszolt: „Az Isten eszközeinek is meg kell adni méltó becsületüket.”

*Csiba Krisztina és
Rácz Tibor segédlelkész*

INDULJ, ISTEN NÉPE!

Aki hát naponként azért könyörög, hogy a munkák, a mindennapok harcái, küszködései, terhei és apró-cseprő örömei között egyre jobban megismerhesse Őt, aki életét adta értünk, az csodálatos módon gazdagodik, élete megújul már most, elveszíti szürkességét, s a mindennapok is áldott lehetőségeként adatnak arra, hogy ennek az új életnek, az isten örökkévaló országának jó ízt terjesszük e földi világban.

Ha tehát indulunk, az Úrral indulunk! Ha szürkénec találjuk a napokat, ha nyomasztónak terheinket, keressük az Úr útját, s ennek megismerése által felragyog előttünk egy csodálatos jel az örökkévalóságból: az örök élet jele. S a mindennapok sivatagi vándorlása is áldott lehetőség lesz arra, hogy rácsodálkozzunk a mennyei Atya szeretetére és jóságára, amellyel körülvesz és megtart. És akkor majd kedves lesz a mindennapok manakenyere és a hasadt szikla vize.

*Fazekas László
lelkipásztor*

ISTEN-KÉP

A gyermek Isten-képe, Istenről alkotott fogalma két műhelyben formálódik: a családban és az iskolában. Valahol olvastam, hogy a gyermek első képeskönyve a szülők élete. A családban hall először Istenről. Itt kulcsolkák kezét imádságra. Itt formálódik első Isten-képe. Helyes kialakulásához nagy segítséget nyújt a bibliai történetek ismertetése.

A gyermek lelki-szellemi formálódásának másik fontos műhelye az iskola. Pedagógiai pályámat a katolikus Tiso államban kezdtem. Megtapasztaltam, hogy a gyermekének átalakító hatással vannak a gyermek benső érzelmi életére. Megtanultunk egy éneket: „Jézus szól: világíts szép ékesen...” Segítségemre volt ez az ének a fegyelmezésnél. A gyermekek magaviseletükkel igyekeztek világítani az osztályban, utcán, otthon. Tanévkezdéskor elmondtam a magvetőről vagy a talentumokról szóló példázatot. A levont tanulság végigkísérte az osztályt az egész tanévben. Ők maguk is visszatértek a figyelmeztetésekre. Most is fülemben cseng egy-egy tanuló kötelességének elmulasztásakor a gyermekek kórusa: Jani vagy Laci elásta a talentumot.

Egy alkalommal a tenger lecsen-

desítéséről tanultunk. Háború volt, gyakori éjszakai riadók, bombázás. Elmondtam a gyermekeknek, hogy mi is úgy vagyunk az óvóhelyen, pincében, amint a tanítványok voltak a háborgó tengeren, félelemmel a szívükben. Ne felejtsetek el, hogy az Úr Jézus jelen van. 1945 februárjában egy este bombázták Pozsonyt. Másnap egy édesanya azt mondta: „Tessék elképzelni, Sanyika azt mondta a pincében, hogy úgy vagyunk, mint a tanítványok a tengeren, de itt van velünk az Úr, és vigyázz ránk”. Ilyen a gyermeki hit!

Egy olvasmánytárgyalási órán a világítás eszközeiről olvastunk. Az eszközök kimerítése után megemlésttem, hogy az emberek által is sok fény, világosság kerül a világba. Megkérdeztem, hogy a kis fény is érdekes-e, pl. egy gyufaszál? A kérdést közömbösen fogadták, erre mondtam egy történetet: „Egy vándor úton volt. Ráesteledett. Sötétség borult a tájra, azt sem látta, hová lép. Gyufát gyújtott, s kiderült, hogy egy szakadék szélén áll...” Az osztály felszisszent, kórusban mondták: „Egy gyufaszál megmentette annak az embernek az életét!”

Mit gondoltok, egy tizenegy éves gyermek képes maga körül annyi világ-

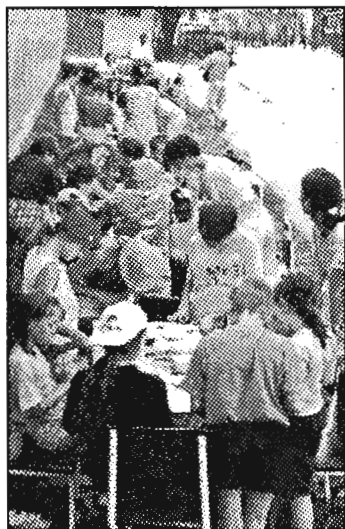
osságot, fényt árasztani, mint egy gyufaszál? Mint jelent ez gyakorlatban? Meg-elevenedett az osztály. Elmondták a világítás lehetőségeit, sorolták: otthon, szüleinknek, testvéreinknek, a beteg szomszéd néninek bevásárolni, jó tanuló segít a gyengébbnek. Ötletekből nem volt hiány. Éreztem, mátol kezdve harminchat gyufaszálnyi fény tölti be az osztályt. Micsoda ragyogás lesz itt! Nem zavart a novemberi köd. Élt bennem az Ige: „Ti vagytok a világ világossága.” Nem mondhattam ki. A kommunizmus fénykorát élte. Csodálatos óra volt!

Az idő szaladt. Közeledett az év végi bizonyítványosztás ideje. Átnéztem az osztályzatokat. Megakadtam az egyik kisfiúnál. Hanyag tanuló volt. Hangosan gondolkodtam: „...mit csináljak veled, többre lennél képes.” Jelentkezik az egyik kitűnő tanuló, és csak annyit mond: „Csabánál az a baj, hogy nem akar világítani.” Sanyi szavaiban a novemberi magvetés eredménye csillant meg júniusban. Én ezt a feleletet semmi jutalomért el nem cseréltem volna. Nagyon mélyen hajoltam meg a drága magvető, hűséges Uram előtt.

Puskás Gizella

ENGEDJÉTEK HOZZÁM JÖNNI A GYERMEKEKET...

Ennek a jézusi parancsnak szerettünk volna eleget tenni július 30. és augusztus 4. között amikor 76 gyerekkel együtt „felvonultunk a hegyre” a Gadóci Mezőgazdasági Középiskola bérbe kapott területére, hogy találkozhassunk Urunkkal. A hetes együttlét alkalmat adott gyermeki módon elgondolkodni a magvető példázatáról, amely kiapadhatatlan mondanivalójával Isten szeretetének mélységeit tárta fel

a gyermekek előtt. A délelőtti csoportfoglalkozások voltak hivatva arra, hogy meglássuk: Isten az, aki szórja a magot, hirdetteti az Ő igéjét, és várja az engedelmes-ségünk gyümölcseit.

Ebéd után a csendes pihenőt kihasználva beszélgettek és játszottak a gyerekek. A délutáni órákban különböző sportjátékokra volt lehetőség. Nagy sikere volt a számháborúnak és a metajátéknak. Örömmel tapasztal-

hattuk, hogy egyénieskedő világunkban a gyermekek tudnak még együtt játszani és közösségben gondolkodni. A kialakuló csoportszellem bizonyította, hogy nemcsak a győzelem a fontos, hanem a jóízű játék lehetősége is. S nekünk, vezetőknek is jó volt egy rövid időre átélni, hogy „gyermek vagyok, gyermek lettem újra.”

A sportjátékok mellett minden délután helyet kaptak a kézműves-foglalkozások is, úgymint az agyagozás, gipszfestés, tűpárna-varrogatás, papírhajtogatás, metszés, nyírás, repesztés, s minden, mi szem s kéz ingere lehetett, s kitalálható és megformálható. A kis kezek ügyeskedéséből itt is bebizonyosodott, hogy nagyobb örömet

jelent a saját kezűleg készített játék és ajándék, mint az üzletekben kemény ezresekért vásárolható berregő, szikrázó csodamasinák.

Hisszük, az öröm később megjelent a szülők arcán is, amikor láthatták gyermekük alkotókészségét.

Esténként a missziós történet nagy reformátorunk, Szegedi Kis István életét mutatta be.

Az előadásokban korhű jelmezekben az akkori kor hangu-

latát, harcait igyekeztek megjeleníteni gyülekezetünk ifjai. A gyereksereg hálás közönség volt, ifjaink pedig igazi előadókká nemesedtek szemünkben. A missziós történet

kidolgozásában köszönet illeti Anyalainé Dráfi Emesét és Szalayné Nagy Cecíliát, akik elkészítették egy életrajz alapján a forgatókönyvet, és egyengették az előadások menetét.

Köszönet illeti azt a 13 fiatalt és hitoktatót, akik a nyári szünidőjükből ezt a hetet a gyermekekkel való foglalkozásra szánták. Hálásak lehetünk Istennek, hogy sok értékes és segítőképző fiattal ajándékozta meg gyülekezetünket.

Köszönet illeti azokat is, akik háttérszolgálatként imádságaikban hordozták ezt a hetet. Valamint azokat is, akik akár természetbeni, akár anyagi támogatást nyújtottak, tudatában annak, hogy: „Aki tudna jót cselekedni, és nem teszi, bűne az annak.” (Jak. 4:17)

Ez a tábor többre hivatott, mint a pusztá együttlét, az egymásnak való örvendezés és játék. Az Úr Jézus az, aki hívogatja magához gyermekeinket: „Engedjétek hozzám...”

(szerk.)

*Tanítsd a gyermeket az ő útjának
módja szerint, még mikor
megvénhedik is, el nem
távozik attól*

Példabeszédek 22:6

ORSZÁGOS REFORMÁTUS KÁNTORKÉPZŐ TANFOLYAM

A Komáromi Református Egyházközség és a Kálvin János Teológiai Akadémia termeiben 2001. július 2. és 21. között tartották a kántorképző IV. évfolyamának tanfolyamát.

19 résztvevője volt 4 egyházmegyéből a tanfolyamnak: a komáromiból 12, a pozsonyiból 5, a barsiból 1, a gömöriből szintén 1. (A komáromi gyülekezetünkben Tömösközi Anikó és Erika.) A hallgatókat és az előadókat az ipariskola diákokthonában szállásolták és látták el.

Mórocz Ildikó, a kántorképzés szakmai vezetője organajátékot és karvezetést, a váci konzervatórium tanára, Fűke Veronika szolfézst, ének- és karvezetést, Máté László, a dél-komáromi gyülekezet lelkipásztora himnológiát, György Katalin és Duba Otília pedig harmóniumjátékot oktatott. Vendégelőadóként a Dunamelléki egyházkerület főgondnoka, Takaró Mihály tanár úr az egyházi zenéről és a karvezetéssel összefüggő tudnivalókról tartott előadást.

A kiadások 54%-át a Szlovákiai Ökumenikus Tanács hozzájárulásából, a többi adományokból és a részvételi díjakból fedezték Fekete Vincének, az Egyetemes Egyház főgondnokhelyettesének felügyeletével.

Hogy az országos kántorképző tanfolyam eredményes volt, azt mi sem bizonyítja jobban, mint az a zenés áhítat, amelyet a leendő kántorokból és segítőkből fiatalokból alakult kórus vasárnapi istentisztelet keretében Per-

Az elmúlt évek megmutatták, hogy mennyire fontos a fiatalok közötti szolgálat a gyülekezeti élet területén. Az 1989-es fordulat után legalizálódott és táborra szélesedett ifjúsági összefüggéseken való szervezett részvétel meghozta annak idején a gyümölcsét. Majd mikor a gyülekezetünk ifjúsági csoportja egyre bővült, és ifjaink öntudatosodtak, azt gondoltuk, hogy jobban szabadjára engedhetjük őket s reájuk bízhatjuk, hogy eljutnak-e nyaranta egy ifitáborba, vagy pedig nem.

Volt, aki eljutott. De a nagy többség ezt a lehetőséget nem használta ki. S mivel nem volt lelki töltekezés, bizony elmaradt a gyümölcstermés is.

Ebben az esztendőben szervezett formában 15 hitvallást tett, valamint néhány, már több éve az ifjúsági bibliakört látogató fiatallal voltunk együtt a FIRESZ által szervezett ifjúsági táborban Újlóton. Sátor-tábor volt, s ez már maga meghatározta a hangulatát. Probléma probléma hátán: kinkeservesen felállított sátrak, éjjel a sátrakba befurakodó bogarak, a kevés meleg víz, korai ébresztő, reggeli torna – mind elég kellemetlen

betén és Dél-Komáromban tartott, valamint a július 20-i záróhangverseny a révkomáromi templomban.

Digitális templomi orgona

Az országos kántorképző részére az oktatóknak és a

hallgatóknak is a jelenlegi technika csúcsmínőségét nyújtó digitális templomi orgonát sikerült két éves igyekezettel beszerezni.

A hangszer és a két speciális hangfal értéke 450 000 korona. A Szlovákiai Ökumenikus Tanács fedezte a kiadások 75%-át, az Illyés Alapítvány 30 610, a Pozsonyi egyházmegye 12 150, a Komáromi egyházmegye

23 850, a Gömöri 3 000, a Komáromi Református Egyházközség 10 000, más adományozók 20 400 koronával járultak hozzá az orgona megvételéhez.

A VISCOUNT olasz gyártmányú PRESTIGE IX típusú templomi orgonát a kántorképző záróhangversenyén szolgáltatták meg először, a Komáromi Lapok és a városi televízió is bemutatta a hangszeret.

Fekete Vince,

*az országos kántorképző tanfolyam gazdasági vezetője,
a Komáromi Református Egyházközség gondnoka*

A FIRESZ nyári ifjúsági tábora Újlóton

Ennek bizonyítéka a bűnbánat, a megszorodás, a bűnbocsánat komolyan vétele és több megújult élet.

Fazekas László komáromi lelkész a hitélet buktatóiról.

A kegyelem tapasztalásának örömebe belevegült a búcsúzás fájdalma is a bizonyossággal kimondott fogadalommal: jövőre ismét találkozunk. De lehet, hogy már hamarabb is egy-egy havonkénti ifjúsági csendes napon valamelyik gyülekezetben. Adja az Úr a vágyat minden fiatal szívébe az Ő szeretetében való életre és a közösség gyakorlására!

(szerk.)

Az elmúlt hónapok eseményei

június 24.

A gyermek-istentiszteletre járó gyermekek tanévzáró istentiszteletére került sor ezen a szép vasárnapi délelőttön 10 órakor templomunkban.

A gyermekek az úrasztala körül ülve hallgatták végig a tíz szűről szóló példázatot, majd az igehirdetést szüleik mellé visszaülve. Az adakozás hirdetésekor elhangzott, hogy a gyermek-istentisztelet résztvevői évi perselypénzüket, 3 000 Sk-t azon gyermekek megsegítésére ajánlották föl, akik anyagi okok miatt nem tudnának részt venni gyülekezetünk nyári gyermektáborán. Hálát adunk Istennek az indulatért, amely így vezette őket.

Templomi istentisztelet keretében hagyományosan déli 12 órakor megemlékeztünk az 1763-as nagy komáromi földrengésről. Hangzott az Ige: „Megindult, megrendült a föld, a hegyek fundamentomai meginogtak... de az Úr az én kősziklám, váram és szabadítóm, az én Istenem, Őbenne bízom.” (Zsolt.18:8,2)

június 28.

Templomunkban tartotta tanévzáró istentiszteletét a CJTA. Ezen az alkalmon Fodor Ferenc, a CJTA ösztöviségi tanszékének tanára, nagykőrösi lelkipásztor hirdette az Igét, hálát adva a diákok és tanárok mögött lévő munkáért. Ezután dr. Molnár János, az iskola dékánja megtartotta évzáró beszámolóját.

június 29–30

Gyülekezetünk 44 tagja a Nőegylet szervezésében kirán-

duláson vett részt Sárospatakon. Megtekintették a nagymultú iskolaváros nevezetességeit, református hitünk sok hősének kedves városát. A kirándulás Lorántffy Zsuzsanna születésének 400. évfordulója alkalmából került sor. Élményekben gazdagon, sok mesélnivalóval tértek haza. Köszönet a hűséges szervezésért Oláh Imrénének, a Nőegylet vezetőnőjének!

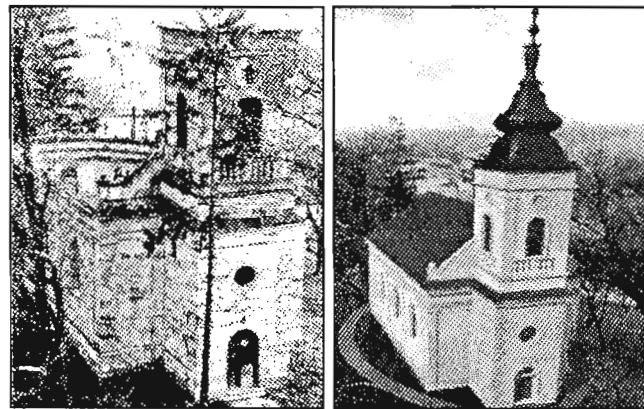
július 2.

E hétfői nap délutánján templomunkban tartatott meg a IV. kántorképző évnyitó istentisztelete.

A tanfolyam gyülekezetünk területén működött július 2-től július 20-ig

július 8.

A vasárnap esti istentisztelet elmaradt, mivel gyülekezetünk lelkészei egy kedves meghívásnak eleget

téve hálaadó istentiszteleten vettek részt Kálnán, a Barsi egyházmegyében. A kálnai templomot a 2. világháborúban lebombázták, mai napig is csak égre meredő csupasz négy fala áll. Ezt a templomot szeretné újraépíteni a helyi gyülekezet. Ebből a célból szervezték ezt az ébresztgető istentiszteletet, melyen szolgált egyházunk püspöke, ft. dr. Erdélyi Géza, az igehirdetés szolgálatát ft. Tőkés László királyhágómelléki püspök végezte.

július 9–14.

Gyülekezetünk néhány tagja csendeshéten vett részt az Alacsony-Tátrában. A hét témája a megfáradás és az újraindulás volt az Ézsaiás vezérgondolata alapján. Az előadásokat Szarka Miklós, a Család és Házassággyógyász Szolgálat vezetője tartotta. Vendégelőadóként üdvözlöttük körünkben egyházunk püspökét, ft.dr. Erdélyi Gézát is.

július 18–22.

A május 27-én konfirmált fiatalok közül a lelkipásztor vezetésével 14-en vettek részt az újlóti ifjúsági táborban. A tábor lelki vezetője nt. Zimányi József tiszánagyfalui lelkipásztor volt.

július 20.

Ezen a péntek estén a IV. kántorképző záróhangversenyére érkező minden vendég örömmel állapította

meg, hogy a zene még mindig hatalom. A diákok és a tanárok mögött levő 3 hetes munkáról szól ez a hangverseny, és jó volt hallani, hogy van még fény és szín, amelyet a zene lop bele ebbe az elszürkült világba.

július 30–augusztus 4.

Gyülekezetünk gyermekei számára gyermektábort szerveztünk Gadócon.

augusztus 18.

Ezen a napon egy millenniumi szobor szimbolikus alapkövetételére került sor a Kollégium előtti park területén. A szobor felállítására Egyetemes Egyházunk püspöke kérte a lehetőséget, biztosítva gyülekezetünk vezetését a magyarországi kormány támogatásáról. A felállítandó szobor végleges helyéről az egyházközi közgyűlés dönt majd a presbitérium előterjesztése alapján. A szimbolikus alapkövetétel alkalmával áhítatot tartott gyülekezetünk lelkipásztora, majd egyházunk püspöke, ft.dr. Erdélyi Géza tartott beszédet, ismertetve a felállításra kerülő szobor alapkövébe elhelyezett okmány szövegét, amely a következő: **A FIÚ SZÜLETÉSÉNEK 2000. ÉS AZ ALKOTMÁNYOS MAGYAR KERSZTYÉNSÉG 1000. SZÜLETÉSNAPJÁRA, GÁLYARAB PRÉDIKÁTORAINK SZABADÍTÁSÁNAK 325. ÉVFORDULÓJÁRA, AZ IHLETŐ SZENTLÉLEK S A TEREMTŐ ÉS MEGTARTÓ ATYA ÖRÖK DICSŐSÉGÉRE ÁLLÍTTATTA A SZLOVÁKIAI REFORMÁTUS KERSZTYÉN EGYHÁZ.**

„MERT EZER ESZTENDŐ ELŐTTED ANNYI, MINT A TEGNAPI NAP, AMELY ELMÚLT, MINT EGY ÓRVÁLTÁSNYI IDŐ ÉJJEL.” (90. ZSOLTÁR, 4. VERS)

Keresztségben részesültek:

JÚLIUS:

Majer Angelika - Majer Péter róm. katolikus festő és Kacz Angelika református elárusító nő gyermeke
Kis Inola Villő - Kis Gergely Márton református teológus és Plónyicky Stefánia református teológus gyermeke

SZEPTEMBER:

Marosi Péter - Marosi Péter róm. katolikus rendőr és Komáromi Ágota református fodrász gyermeke

Házasságot kötöttek:

JÚNIUS:

Csepő Gyula 28 éves református rendőr és Szatmáry Szabina 22 éves református asszisztens

JÚLIUS:

Dumbier Károly 26 éves református komáromi lakos és Bögi Gyöngyi 32 éves evangélikus gelléri lakos

július 15–szeptember 5.

Gyülekezetünk tagjai már régóta imádságos lélekkel kérték az orgona megjavíttatásának lehetőségét. Erre az igényes és aprólékos munkára a fent említett időben került sor. A munkálatokat a győri Ajakregál cég végezte alapos szakmai hozzáértéssel.

augusztus 15-től

Augusztus közepétől templomunknak és a Kollégiumnak az utca felőli kerítését javítja az erre a munkálatra felkért Victória cég. A munkálatok még folyamatban vannak.

szeptember 2.

Rendhagyó tanévnyitó istentiszteletre került sor ezen a kora őszi vasárnap délelőttön. Az alkalomra névre szóló meghívókat küldött a lelkesi hivatal azon gyermekek számára, akik a 2001–2002-es tanévben lettek kisbaptisták. Az istentisztelet keretében a gyülekezetnek bemutatták a hitoktatókat is, akik névszerint a következők: Anyalainé Dráfi Emese, Gulyás Judit, Ódor Zsuzsanna, Szalayné Nagy Cecília. A kisbaptisták gyülekezetünk ajándékát is átvehették: egy bibliai kifestőkönyvet és egy bekeretezhető háziáldást.

szeptember 3–szeptember 8.

Az újkönyvérért való hálaadó úrvacsorai istentiszteletre készülve a bűnbánati héten a gyülekezetünkben gyakorlaton lévő teológusok szolgáltak. Csiba Krisztina, Koczás Ilona valamint Boross Kornél annak bizonyosságát adták szolgálataik folyamán, hogy elhivatottságuk teljes tudatában készülnek lelkipásztori szolgáltatásra. Isten áldását kérjük további tanulmányaikra a Példabeszédek könyvéből vett igével: A bölcsesség kezdete az Úrnak félelme.

SZEPTEMBER:

Lévay Adrián 24 éves református hivatalnok és Rusznyák Szilvia 21 éves református diák

Eltávoztak e földi létből:

JÚNIUS:

özv. Szabó Ferencné László Erzsébet 81 évesen

JÚLIUS:

özv. Varga Józsefné Mészáros Irén 89 évesen, Szi András 41 évesen, Szeder Zoltán 59 évesen, Mórocz Miklós életének 50. évében

AUGUSZTUS:

Hankó Györgyné Szabó Ágnes 58 évesen, Zeve László 73 évesen, Pati Nagy Gáspár 80 évesen, Domján Árpád két-hetesen

SZEPTEMBER:

Csivir Vilmos 71 évesen, Domány Géza 88 évesen, Kacz László 73 évesen

Heti állandó gyülekezeti alkalmak

hétfő: reggeli áhítat - 8.00 ó;
házi bibliakörök - 18.00 ó: Határőr u. 7/7., Munka u. 2.,
Hviezdosiav u. 3/4., Komáromi Kacz Endre u. 34., Király
püspök u. 21/16.
szerda: házasság bibliaköre - 18.00 ó;
csütörtök: női és férfi-bibliakör - 17.00 ó; isten-
tisztelet - 18.00 ó;
péntek: előkészítés konfirmációra (8. és 9. osztály) -
15.30; ifjúsági bibliakör - 16.30 ó (a 2001-ben konfirmál-
taknak); énekkari próba - 18.00 ó;
szombat: ifjúsági bibliakör - 18.00 ó;
vasárnap: istentisztelet - 10.00 ó; istentisztelet -
18.00 ó;

Fogadóórak a lelkesi hivatalban

minden hétköznap: 9.00 - 12.00 ó;

A lelkipásztor fogadónapja

szerda: 9.00 - 12.00 és 14.00 - 17.30 ó;
(sürgős esetben - temetés bejelentése, lelkipogozás
esetén - a lelkipásztor bármikor kereshető)

Hitoktatás az iskolákban

Béke utcai AI:

I-IV. évf. (6 tanuló) szerda 13.20
V-IX. évf. (10 tanuló) kedd 14.05

Eötvös utcai AI:

I-IV. évf. (5 tanuló) szerda 12.30
V-VII. évf. (5 tanuló) hétfő 14.05
VIII-IX. évf. (5 tanuló) szerda 14.05

Munka utcai AI:

I-II. évf. (12 tanuló) péntek 12.25
III. évf. (5 tanuló) péntek 13.10
IV. évf. (4 tanuló) kedd 13.10
V. évf. (16 tanuló) péntek 12.25
VI. évf. (11 tanuló) hétfő 13.10
VII. évf. (13 tanuló) szerda 12.10
VIII. évf. (10 tanuló) csütörtök 13.10
IX. évf. (12 tanuló) péntek 13.10

Marianum Egyházi AI:

I-II. évf. (8 tanuló) kedd 7.55, péntek 9.55
III. évf. (9 tanuló) kedd 8.50, péntek 7.55
IV. évf. (9 tanuló) kedd 9.55, péntek 8.50
V-VI. évf. (10 tanuló) kedd, péntek 10.45
VII-VIII-IX. évf. (8 tanuló) szerda 13.20

Marianum - Gimnázium:

I. évf. (7 diák) hétfő 8.50, péntek 7.55
II. évf. (8 diák) hétfő 7.55, szerda 13.25

Selye János Gimnázium:

Primo, Secundo D (16 tanuló) hétfő 11.45
Tertio D, Quarto (22 tanuló) hétfő 12.35
Secundo A, Tertio A (18 tanuló) hétfő 13.25
I.C,D (16 diák) csütörtök 10.50
Sexto, II.B (14 diák) csütörtök 11.45
Quinto, I.B (18 diák) csütörtök 12.35
II.C,D (10 diák) csütörtök 13.25

Ipari Szakközépiskola:

I.G,K (5 diák) kedd 13.15
I.D (3 diák) szerda 13.25

Mezőgazdasági Középiskola:

I.B (5 diák), II.A. (1 diák) - az időpont
még csak most lesz megbeszélve.

Eklézsiánk múltjából

Az 1606-os bécsi béke, illetve az azt rögzítő 1608-as törvény-
cikk új lehetőségeket teremtett - a királyi Magyarországon - a
protestáns vallás további terjedésének. Ennek bizonyosságaként
írja Asztalos András nagyszombati polgár Szenci Molnár Albert-
nek, 1609. február 10-én a következőket: „Immár Isten
kegyelméből, most minden helyeken, hol ennek előtte még csak
házaknál sem volt szabad olvasni a Szentírást, most nyilván
nagy bátorsággal hirdették az evangélium... Sok helyeken, hol
a háború előtt be sem mert menni az evangélikus prédikátor,
most a pápistát be sem bocsátják, mint Komáromban...”
De mindennél ékezebb bizonyossága a bécsi béke pozitív hatásá-
nak, hogy erre az időre esik Komárom városa legrégebbi
iskolájának, a Református Kollégiumának a megalakulása is.
Ahogy e történelmi eseményről írja Szendrey Imre: „A főiskola
alpítása 1606-ra tehető, s 1672-ig a város különböző pontjain
űtött vándorsátort...első iskolamestere Márkus Boldizsár is
megkezdte munkáját.” A XVII. század első évtizedei
egyértelműen a reformáció terjedésének jegyében teltek el.
Ennek bizonyossága a Kollégium létrejötte is, melynek első nagy
tekintélyű rektora, a tudós hírében álló Péczeli Király Imre lett
1615-ben, aki a Trotzendorfi-téle minta alapján nyolc classisra
osztotta fel a tanulmányi időt: „collectorok, lectorok, decli-
nisták, conjugisták, etymologisták, sintaxisták, poéták és logiku-
sok.” Az 1619. szeptember 1-jén Magyar-Sókon tartott zsinat
pedig elrendelte a következőket: „A révkomáromi iskolában
logika, theologia és pedig a vitás kérdések nyilvános vitatásával
együtt: továbbá rhetorika, szónoklati gyakorlatok kíséretében
taníttassanak.”

A béke azonban most sem tartott soká, mintegy igazolva azt a
történettudományi axiómát, hogy: „Nincsenek örökéletű
szerződések.” 1618-ban kirobbant a cseh nemzeti felkelés, és
vele kezdetét vette a harmincéves háború. A LIGA (katolikus
fejedelmek), valamint az UNIO (protestáns uralkodók)
küzdelmébe Erdély is bekapcsolódott. Ismét mozgásba jött a
dunai térség. Bethlen Gábor erdélyi fejedelem a cseh nemesség
oldalán fogott fegyvert, Ausztria ellen. Bethlen Gábor 1619
novemberében írt levelében így indokolja meg elhatározását:
„...mind azokért az okokért, azokért az impedimentumokért
(méltatlanságokért), mellyel az nemes Magyarország, nekem
szerelmes nemzetem (kikért örömet meghalok) megbántatott
sokképpen koronás királyától és az papi rendtől.”

PhDr.Szenássy Zoltán

Ha ekezik, aki téged gyűlöl; adj enni neki kenyeret;

és ha szomjúkodik; adj neki inni vizet;

Mert elevenseget gyűjtesz az ő fejére,

és az Úr megfizeti neked.

Példabeszédek 25, 21-22